

Descriu

Els + recents

Populars en Descriu

Històries per a tu

Emocions en vers

Més ▾

Inici > Assaig-Pensament-Informació > Remoure i commoure

Remoure i commoure

Per Carme Pinyana

Última actualització 28 gen., 2026

— 35

Assaig-Pensament-Informació

Si un llibre de poemes en català obri amb una cita de l'argentina Alejandra Pizarnik (1936-1972):

«Cuando a la casa del lenguaje se le vuela el tejado y las palabras no guarecen, yo hablo») les pupil·les es dilaten i les expectatives es desapareixen. I les referències, homenatges i dedicatòries a altres escriptors, molt predominantment hòmens –començant per Pere Gimferrer– que hi apareixen, aniran donant-nos una idea del recorregut i les rellevants coneixences de l'autor.

Josep J. Conill a la presentació a Castelló de la Plana del seu excepcional llibre *La llavor en la fosca* (Salze editorial, 2025), que enceta la col·lecció «Flors del mal» de poetes originals en català, va oferir una erudita dissertació sobre les dificultats que li ha suposat confegir aquesta antologia, una obra dividida en sis seccions que, com s'indica a la solapa, planteja diverses adversitats inherents a la condició humana traslladades amb exquisida habilitat expressiva. A més, els títols que tria per als poemes, pensats com a síntesi-etiqueta, de vegades juganera i irònica, completen el missatge, i n'aguditzen la satisfacció.

Entre els obstacles que ha hagut de sortejar en l'elaboració d'aquest recull es troba el fet d'haver de donar veu a personatges diferents a ell mateix –dones o individus detestables–, o haver d'encarar-se i pair sentiments dolorosos com la mort. Però un altre dels esforços que, en tant que escriptor racional, ha volgut assumir és la presència dins del llibre de gran quantitat de poemes 'lírics', principalment sonets, que segons l'autor reflecteixen una mentalitat europea: dos quartets amb el plantejament, i dos tercets amb la conclusió. I que ens retrauen una harmonia i un plaer sensorial. En aquesta qüestió, menció especial requereix el poema «Pantoum» (p. 99), una forma poètica malàisia on es reiteren els versos variant-ne la posició en cada estrofa, fet que n'incrementa l'aventura.

L'autoexigència per a un poeta contemporani d'encaixar musicalitats i rimes, representa un treball insòlit que, si ve acompanyat d'una qualitat i coherència expositiva i d'una sensibilitat extrema, et remouen les entranyes i resulta commovedor, fins al punt que voldries que el llibre no s'acabe mai.

I és que Conill sap fer-ho bé: remou i commou.

Josep J. Conill (Castelló de la Plana, 1961) és sociòleg del llenguatge, crític i escriptor. Ha publicat articles en revistes culturals i els llibres *Del conflicte lingüístic a l'autogestió* (2007) i *Entre Calimero i Superman. Una política lingüística per al català* (2012). Destaca l'edició que va fer de l'obra del poeta castellanenc Maximia Alloza. La seua dedicació literària, plena d'erudició i autoexigència, s'ha manifestat a través dels tres reculls d'aforismes, l'últim, *Estelles sota les ungles* (2024) i diversos poemaris, el darrer, *La llavor en la fosca* (2025).

La llavor en la fosca

Josep J. Conill

Salze Editorial

ISBN 978-84-09-76344-3

Pvp 16'35 euros

Imatge de l'article: Cúpula de la Casa Pastors, Girona.

https://www.pedresdegirona.com/reportatges/separata_inauguracio_color_latent.htm